

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

skriften

De första brefven ifrån detta Stefans Söta Far till en Slanom träskyndad
mig och ung Vän.

Sol E. F. ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjørnell, till Herr Secreteraren
Conrad An. Joh. Manderff *); daterade, det förra Stockholm, Onsdags. morgonen,
den 17 Oct. och det senare Fredags. morgonen den 19 Oct. 1792.

innehåll:

- 1) My Vän, rummen både för mit Smulle och för mit Hjerta.
- 2) Hans Öfversättning af Mylon, et af Sjones Landqväden, granfud.
- 3) De Berquins Öfversättning af samma Lytle. 4) Mr Leonards sköna
Teckning af Lycksaligheten.

1.

Min högligen ärade Herr och älskade Vän.

Såsom vägen leder till mina kära Durrn ut på Norr, vil jag med desamma
som hastigast gjöra et Besök; men i fall Min Herr ej vore hemma, lämna
desa rader efter mig.

Med Posten igår kommo bilagde begge Blad. Det Franskysska får ej visad åt
någon, utan snart återställas, ty det afgår sedan med Posten till en Herr på
Landet. Politiske Journalen lär vara en ung Statsman i synnerhet välkommen.
Den återbegäres först om et par dagar. Jag får väl vite regulierent Göttingische
Anzeigen och Allgemeine Literatur-Zeitung; men om deras meddelande får
munteligen något aftalas: alt hvilat på jämn och ofskadd återgång af desga
Periodiska Paper. - ty ut bidraga till en ung och vitter Vän nöje utgör tillika
et nöje för mig sjelf. Min Herr känner bäst huru få hos oss fråga efter dylika läsning,
då då huru gärna jag tjénar en som odlar med mig enahanda fält.

Dock det är icke ditteraturen ensam, som förbindet mig; det är därjämte Vänskapet.
Sedan genom en den ofskyddigaste anledning vi blifvit bekante, och liksom ifrån de
första ögonkastan värmer, då nägre yttade Tankar och växlade Sticker snart med
förde en frivillig Relation äfven emellan våra Hjerta, samt öppnade en Väg för den
ädlare förbindelsen; så har Min Herr sedermera icke litet ökt min Fölgjenhet för
des Person genom det förtroende af Tänkafätt och Sinnes-ställning, hvarmed Min Herr
hedrat både mit och sit eget Hjerta. Jag har uti al min tid sökt, odlat, njutit Vänskapet;
jag vet värdera och bära des heligaste del -- förtroendet. Hvad jag redan af Min Herr känner
har loagt den rätta grunden, jag menar Höfgheten för Edert både Tänkafätt, Hjerta och Seder.
Någon öm oro blundar sig dock uti Nojet at äga Eder Vänskap: ty jag vil alltid se Ert Sinne
lätt och tyckligt, des rna Tid icke störd af andras orättisa, af tillfälliga mötgångar, hvilka dock
ingen vilsstra Venden spadd gärna kun unvika. Dotta blir en Leet, som vi begge skole ofta
studera, ofta använda till vårt ägn, vår sällhet, jag omfamnar E: af alt Hjerta.

* Född 2. 10 Aug. 1772 i Stralsund, och ende Sonen af Herr Lagmannen Joh. Manderff, Skänning och General
Auditeur därstädes; har studerat i Greifswald, Halle och Göttingen, tog sin Licentia. Examen i Lund,
som år 1791 i Canalliet; är nu blygt uti Vetrices Expeditionen, hvar han ensam bespider den Fjätte och
Lutinska Kongsvandningen. Han är väl studerad, har ett, hvar Smulle och et det hederligaste Tänkafätt, der
vaktar och reglerad; har benägenhet at följa hure Tankar i förbindelse med något mörka Bilden; älskar
Enligheten och Naturen, tyger dock gärna af den Pastorale Illusionen; läser frändligt uti både gamla och nye
Auctoren, har känsla och Smak, är en sann och deltagande Vän. In sedan Anglung och Vän behöfde mit
Hjerta jag uti en Tid, de mit Hjerta på djupt fändes öfver Adolfs Galle.

Täckerligen har Min Herre et Skaf af Gjörwæl at öfverfara, eller vil Detänkeligheten i stället för Vänskapen beswara mit Dräf. War beskedlig; lägg bort allt det som intet lyckfäligars Med nöje kan jag läst igenom öfverfätringen af dylen, jämfört den med Gelsoner; summit Min Herre på et par ställen wika från sit Original, på et par andra wara lyckligare än Dons fattaren själv. 4: strole granska detta närmare, häst jag har äffkelligt at säga M. H. rörande detta des så befrända vittarhets yrke, hvilket, ehuru det något koflar en annan liten Plan, dock gema lämna uti bätthe sländer. Imediertid torde jag kunna wisa Min Herre et försök af en annan ung idyllist, just med samma dylen. Ofelbart har den Skalkens så säkra säs räkning på besfärne föledt Desse at älska det så behändiga Fogel. fångat. Men Mr. Desquins, Fransöfornes Gelsoner, gick i sin siträkning längre: han war ej nöjd med de 4, han skulle tuga hela 6 dyfser; men den trolöse Waderpuyten, den så löte Fogeln gjöde äffkarens Hopp om intet. Shwaföre då det? ty han tog den så ofkyldige, den så glade Fogeln med list. Han såsom M. H. ej torde äga Desquins idyller; så tillfogar jag hans öfverfätring.

Milon dans un barquet avoit pris un oiseau.
 Dispreux de ses deux mains il lui forme une cage;
 Et courant tout joyeux rejoindre son trousseau,
 Il pose à terre son chapeau
 Et par-dessous met le chautre volage.
 Je vais chercher, dit-il, quelques branches d'osier;
 Attend moi là: dans moins d'une heure
 Je te promets mon petit prisonnier,
 Une plus riante demeure.
 Quel plaisir d'offrir à Chloris
 Ce don nouveau, gage de ma tendresse!
 Il faut que deux bœufs au moins en soient le prix:
 Qu'elle m'en donne un seul; avec un peu d'adresse.
 Ne puis-je pas en prendre cinq ou six?
 Oh! si déjà la cage étoit finie!
 Il dit, part, s'éloigne à grands pas,
 Trouve un saule, l'emorde, et rentre en la prairie,
 Un faisceau d'osier sous le bras.
 Mais de quelle douleur son ame est atteinte!
 Un vent perfide avoit retourné le chapeau,
 Et sur les ailes de l'oiseau
 Tous les bœufs avoient pris la volée.

Ditt ifrån detta misfölyckade Skalkstycket vil jag fördenksfullt hållre, förä min vän till den säkra lyckfäligheten, hvilket en annan fransk styck Skald, Mr. Leonard, således till en början beswanger:
 Heureux, qui des amorbels ouillant les chimères,
 Possède une compagne, un livre, un ami sûr,
 Et vit indépendant sous le toit de ses Pères!
 Pour lui le ciel se point d'un éternel azur,
 D'innocence embellit son front toujours paisible,
 La vérité l'éclairc et descend dans son cœur;
 Et par un sentier peu pénible
 La nature, qu'il suit, le conduit au bonheur.

Med skärfört; njut det skifra; war, blif lycklig! Öfswad af Eder tillgifne Gjörwæl.
 P. S. Jag går nu i förmiddag till Baron Rosenhane; kommer således i vägen till Staden förbi Drafsholmen, och lämna dessa tader uti Expeditionen.